

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

2 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Ghervas Maria
Mardari Dumitru

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Galamaga Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

GALAMAGA Ion XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

GALAMAGA Constantin XXXXX,
născut la XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.05.2016 – 31.07.2018;

Instanța de apel: 20.08.2018 – 09.01.2019;

Instanța de recurs: 11.02.2019 – 02.04.2019.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 31 iulie 2018, Galamaga C. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, instanța a dispus în privința inculpatului suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

Prin aceeași sentință Galamaga I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 ani închisoare;

- art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Apostol N. și Apostol T. a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării din contul inculpaților în mod solidar a sumelor de 274 lei pentru examinarea medical-imagistică și de 57 lei pentru examinarea în cadrul expertizei medico-legale nr. 24D din 27.01.2016.

Totodată, s-a dispus încasarea de la inculpatul Galamaga I. în beneficiul părții vătămate Apostol N. a sumelor de 130 lei pentru examinarea medical-imagistică și de 57 lei pentru examinarea în cadrul expertizei medico-legale nr. 26D din 29.01.2016.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La fel, instanța a dispus încasarea din contul inculpatului Galamaga I. a cheltuielilor judiciare în sumă de 57 lei suportate de stat pentru efectuarea expertizei judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut următoarea bază factologică: *la 12 decembrie 2015 în intervalul de timp cuprins între 21:00 - 22:00, Galamaga I. împreună și de comun acord cu Galamaga C., aflându-se în stradă în s. Slobozia Horodiște din r-nul Rețina, în apropierea gospodăriei lui Apostol T., în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei certe generate de iluminarea din partea lui Apostol T. către ei pe timp de noapte cu o lanternă, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului lor de încălcare a ordinii publice, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, atentând la integritatea corporală și sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, după ce Galamaga C. a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german”, care-l însoțea, asupra lui Apostol T. și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa doborându-l la sol, împreună, i-au aplicat în continuare mai multe lovituri cu pumnii peste diferite zone ale corpului.*

În încercarea lui Apostol T. de a se ridica de jos, Galamaga I. i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură apărută însă de către Apostol T. cu antebrațul stâng, ultimul suportând în rezultat leziuni corporale medii. La intervenția, întru apărarea lui Apostol T., a membrilor de familie - soția Apostol N. și fiica minoră XXXXX, care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe Galamaga I. împiedicându-l să-l agreseze pe Apostol T., Galamaga I. i-a aplicat minorei XXXXX o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale ușoare, iar lui Apostol N. i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma stângă, cauzându-i leziuni corporale medii.

Tot în același timp și în același loc, în cadrul aceluiași conflict, Galamaga I., urmărind scopul cauzării leziunilor corporale lui Apostol T., Apostol N. și XXXXX, după ce în prealabil Apostol T. a fost doborât la sol prin acțiunile huliganice ale lui Galamaga C. și Galamaga I., în încercarea lui Apostol T. de a se ridica de jos, Galamaga I. i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură apărută însă de către Apostol T. cu antebrațul stâng, suportând în rezultat leziuni corporale sub formă de fractură de os ulnar stâng cu deplasare de fragmente, echimoză și edem a țesuturilor moi pe antebrațul stâng, excoriații pe față, cap și membrele superioare, care în comun, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.24D din 27.01.2016, determină o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală medie.

La intervenția, întru apărarea lui Apostol T. a membrilor de familie - soția Apostol N. și a fiicei minore XXXXX, care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe Galamaga I. împiedicându-l să-l agreseze pe Apostol T., Galamaga I. i-a aplicat minorei XXXXX o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 25D din 29.01.2016, determină o dereglare de scurtă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală ușoară, iar lui Apostol N. i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma mâinii stângi, cauzându-i în rezultat leziuni corporale sub formă de fractură marginală a bazei osului metacarpian II a mâinii stângi, plagă contuză și edem a țesuturilor moi pe mâna stângă, echimoză pe gamba dreaptă, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 26D din 29.01.2016 în comun determină o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală medie.

Pe baza stării de fapt expuse supra, prima instanță a reținut că acțiunile inculpatului Galamaga I. se încadrează juridic în baza art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiuni săvârșite asupra a două persoane și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

Acțiunile inculpatului Galamaga C. au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către avocații Mustea M. și Chisnencu Al., ambii acționând în interesele inculpatului Galamaga I.

3.1. Avocatul Mustea M. a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Galamaga I. pe ambele capete de acuzare, din motiv că sentința de condamnare este nejustificată; prin declarațiile martorilor Chiseliță V. și Saharnean E. nu este probată învinuirea înaintată inculpatului, din acțiunile acestuia nu rezultă careva intenții huliganice; nu este constatat faptul încălcării de către Galamaga I. a ordinii publice, prin acțiuni cinice și obraznice; reieșind din declarațiile inculpatului Galamaga I., acesta nu a avut un obiect pregătit din timp pentru a ataca părțile vătămate, faptul dat fiind demonstrat și din declarațiile părții vătămate Apostol T., care a menționat că a sărit gardul având el însuși lopata în mână; inculpatul a ridicat lopata și a vrut s-o arunce, când de celălalt capăt al lopeții țineau Apostol N. și XXXXX, fapt dovedit și prin declarațiile martorilor Chiseliță V., Saharnean E. și Gadiac I.; niciun martor nu a menționat că

Galamaga I. le-ar fi aplicat părților vătămate lovituri cu lopata; Galamaga I., potrivit caracteristicii eliberate de către primăria s. Horodiște, r-nul Rezina, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, este angajat în calitate de operator la SRL „Basa Petrol”.

3.2. Avocatul Chisnencu Al. a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi decizii în partea ce ține de încadrarea și aplicarea pedepsei conform art. 287 alin. (3) Cod penal în privința lui Galamaga I.

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat următoarele motive: urmărirea penală a fost efectuată unilateral și s-a bazat numai pe declarațiile unor martori ai acuzării, fapt ce nu a servit la examinarea detaliată, multilaterală și obiectivă a cauzei, care s-ar fi soldat cu stabilirea transparenței și veridicității circumstanțelor ei; acțiunile inculpatului Galamaga I. au constituit un tot întreg, ce nu poate fi separat sau divizat distinct în huliganism și acțiuni de vătămare a integrității corporale, fiindcă acțiunile s-au produs simultan (concomitent), fără diferențierea lor în timp - zarva inițială creată de către partea vătămată prin orbirea cu lanterna, exprimarea prin cuvinte necenzurate în adresa inculpatului, îmbulzeala și bătaia urmată imediat de relații de ostilitate apărute anume în rezultatul acțiunilor menționate ale părții vătămate și care în cazul dat nu pot fi calificate și încadrate ca fiind infracțiunea prevăzută de art. 287 Cod penal - huliganismul, deoarece conform teoriei dreptului penal, huliganismul este manifestarea spontan-intenționată a lipsei de respect și a obrăzniciei față de societate și ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

În opinia apelantului în cazul dat nu poate fi vorba de huliganism, ci de acțiuni soldate cu cauzarea leziunilor corporale părții vătămate, iar încadrarea corectă și legală a acțiunilor inculpatului Galamaga I. ar fi trebuit să fie anume conform art. 152 Cod penal și nicidecum altfel, urmată de pedeapsa respectivă conform sancțiunii articolului nominalizat, reieșind din gravitatea leziunilor corporale cauzate părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018 apelurile declarate au fost admise, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri în latura penală, potrivit căreia Galamaga I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, s-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Galamaga I. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu atragerea acestuia la răspundere contravențională în temeiul art. 354 Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional.

La fel, instanța a dispus încetarea procesului penal și în privința lui Galamaga C. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu atragerea acestuia la răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept și a concluzionat just că, inculpatul Galamaga I. este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă în ceea ce privește încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților Galamaga I. și Galamaga C. în temeiul art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a considerat că învinuirea în această parte nu s-a confirmat, iar concluziile primei instanțe în această parte sunt pripite.

În acest context, instanța a relevat că prima instanță a conchis eronat că, în acțiunile inculpaților Galamaga I. și Galamaga C. se întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, Colegiul fiind de părere că acțiunile acestora întrunesc semnele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, huliganismul nu prea grav, după indicii calificativi: „*acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*”.

În acest sens, instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt: „*la 12 decembrie 2015, în intervalul de timp cuprins între orele 21:00 - 22:00, Galamaga I. împreună și de comun acord cu Galamaga C., aflându-se în stradă în s. Slobozia Horodiște, r-nul Rezina în apropierea gospodăriei localnicului Apostol T., în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei certe generate de iluminarea din partea lui Apostol T. către ei pe timp de noapte cu o lanternă, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului lor de încălcare a ordinii publice, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, atentând la integritatea corporală și sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, după ce Galamaga C. a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german”, care-l însoțea, asupra lui Apostol T. și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa și doborându-l la sol, împreună, i-au aplicat în continuare mai multe lovituri cu pumnii peste diferite zone ale corpului. În încercarea lui Apostol T. de a se ridica de jos, Galamaga I. i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură parată însă de către Apostol T. cu antebrațul stâng, ultimul suportând în rezultat leziuni corporale medii.*

La intervenția, întru apărarea lui Apostol T. a membrilor de familie - soția Apostol N. și fiica minoră XXXXX, care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe Galamaga I. împiedicându-l să-l agreseze pe Apostol T., Galamaga I. i-a aplicat minorei XXXXX o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale ușoare, iar lui Apostol N. i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma stângă, cauzându-i leziuni corporale medii.”

Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond pripit a conchis că acțiunile inculpaților Galamaga I. și Galamaga C., constituie infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, în situația în care s-a adevărit cu certitudine că acțiunile acestora nu au depășit gradul de gravitate a unei fapte contravenționale, pentru care dâșii urmează a fi sancționați.

Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional, „*acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*”, Colegiul a constatat următoarea situație de fapt: la 12 decembrie 2015 în intervalul de timp cuprins între ora 21:00-22:00, Galamaga I., împreună și de comun acord cu Galamaga C., aflându-se în stradă în s. Slobozia Horodiște din r-nul Rezina în apropierea gospodăriei localnicului Apostol T., în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei certii generată de iluminarea inculpaților de către Apostol T. cu o lanternă pe timp de noapte, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, Galamaga C. a asmuțit câinele său de rasă „*ciobănesc german*” asupra lui Apostol T. și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa și ultimul a căzut jos.

Reieșind din probele verificate, instanța a ajuns la conchiderea că, instanța de fond a stabilit corect că fapta inculpatului Galamaga I. se încadrează în baza art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiuni săvârșite asupra a două persoane*, în circumstanțele în care, la 12 decembrie 2015, în intervalul de timp cuprins între ora 21:00 - 22:00, Galamaga I. împreună și de comun acord cu Galamaga C., aflându-se în stradă în s. Slobozia Horodiște din r-nul Rezina în apropierea gospodăriei localnicului Apostol T., în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei certe generate de iluminarea lor cu o lanternă de către Apostol T. pe timp de noapte, Galamaga I., urmărind scopul cauzării leziunilor corporale lui Apostol T. și XXXXX, după ce în prealabil Apostol T. a fost doborât la sol prin acțiunile lui Galamaga C. și Galamaga I., în încercarea lui Apostol T. de a se ridica de jos, Galamaga I. i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură apărută însă de către Apostol T. cu antebrațul stâng, suportând în rezultat leziuni corporale sub formă de fractură de os ulnar stâng cu deplasare de fragmente, echimoză și edem a țesuturilor moi pe antebrațul stâng, excoriații pe față, cap și membrele superioare, care în comun, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 24D din 27.01.2016, determină o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală medie.

La intervenția, întru apărarea lui Apostol T., a membrilor de familie - soția Apostol N. și fiica minoră XXXXX, care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe Galamaga I. împiedicându-l să-l agreseze pe Apostol T., Galamaga I. i-a aplicat minorei XXXXX o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 25D din 29.01.2019, determină o dereglare de scurtă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală ușoară, iar lui Apostol N. i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma mâinii stângi, cauzându-i în rezultat leziuni corporale sub formă de fractură marginală a bazei osului metacarpian II a mâinii stângi, plagă contuză și edem a țesuturilor moi pe mâna stângă, echimoză pe gamba dreaptă, care potrivit raportului de

expertiză medico-legală nr. 26D din 29.01.2016, în comun, determină o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică drept vătămare corporală medie.

Declarațiile inculpatului Galamaga I. despre nevinovăția sa, instanța le-a apreciat critic și le-a considerat ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și se confirmă prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

Astfel, au fost considerate neîntemeiate argumentele invocate în cererile de apel înaintate în interesele inculpatului Galamaga I., precum că, învinuirea adusă acestuia cu privire la comiterea vătămării intenționate medii a integrității corporale ar avea un caracter abstract or, din materialele cauzei cercetate și din declarațiile părților vătămate, rezultă cert că Galamaga I. i-a aplicat lui Apostol T., cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură parată de către Apostol T. cu antebrațul stâng, suportând în rezultat vătămare corporală medie. La intervenția, întru apărarea lui Apostol T., a soției acestuia Apostol N. și a fiicei minore XXXXX, care, încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe Galamaga I., împiedicându-l să-l agreseze pe Apostol T. După care, Galamaga I. i-a aplicat minorei XXXXX o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale ce se califică drept vătămare corporală ușoară, iar lui Apostol N. i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma mâinii stângi, cauzându-i în rezultat leziuni corporale ce se califică drept vătămare corporală medie.

Astfel, s-a constatat că, materialul probator determină incontestabil că, inculpatul Galamaga I. a avut intenția de a le provoca vătămări corporale lui Apostol T., Apostol N. și XXXXX, în urma unui conflict apărut cu ultimii. Prin acesta, s-a stabilit indubitabil că, în acțiunile Galamaga I. se întrunesc elementele laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cu referire la comiterea de către Galamaga I. și Galamaga C. a contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că în acțiunile lor nu s-a constatat existența faptei infracționale de huliganism agravat, întrucât acțiunile acestora nu au depășit gradul maxim de gravitate corespunzător unei contravenții.

În justificarea acestei concluzii, instanța a reiterat că, în speță, prin prisma principiului prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpaților, instanța de apel a concluzionat că nu s-a demonstrat vinovăția lui Galamaga I. și a lui Galamaga C. în privința comiterii infracțiunii de huliganism, contrar concluziei procurorului și a instanței de fond, care au conchis că prin acțiunile lor intenționate, inculpații ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, individualizată prin semnele calificative: *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Instanța de apel a menționat că, din fapta constatată de către instanța de fond, rezultă aparent că, violența aplicată de către Galamaga I. s-a concretizat prin aceea că, el a lovit cu lopata în părțile vătămate Apostol T., Apostol N. și XXXXX, dar această impresie înșelătoare este înlăturată, din considerentul că, prin calificarea acțiunilor inculpatului Galamaga I. după indicii calificativi „acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor”, instanța de fond a încălcat principiul neadmiterii atragerii la răspundere penală de două ori pentru aceeași faptă, de vreme ce fapta de aplicare a violenței este pasibilă tragerii la răspundere penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, incriminată lui Galamaga I. prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu.

Conform pct. 10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută în temeiul art. 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii în baza art. 152 și art. 287 Cod penal, or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea pe care o desemnăm prin sintagma „*aceeași faptă*”.

Fapta prejudiciabilă a infracțiunii specificate la art. 287 Cod penal constă în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, iar amenințarea cu aplicarea violenței presupune că victimei i se provoacă, în mod verosimil, sentimentul de teamă de a fi supusă violenței, cauzându-se astfel o suferință psihică, astfel că în cazul dat, nemijlocit aceste acțiuni și-au găsit realizare datorită incriminării la norma art. 152 Cod penal, fiind înglobate de această infracțiune care conține elementele constitutive vizate.

Linia de demarcare dintre infracțiunea prevăzută de art. 287 Cod penal și contravenția prevăzută de art. 354 Cod Contravențional este sensibilă, iar atunci când există îndoieli cu privire la calificarea corectă a acțiunilor făptuitorului, instanța urmează să se ghideze de principiul „*in dubio pro reo*”, adică, în alți termeni, se sugerează de tratat îndoielile în favoarea făptuitorului, aplicându-i făptuitorului răspunderea conform normelor contravenționale.

Ținând cont de cele expuse mai sus, instanța de apel a conchis că, răspunderea în privința lui Galamaga I. și a lui Galamaga C. nu urmează a fi aplicată în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, dar în baza art. 354 Cod contravențional, și nicidecum conform rigorilor art. 287 Cod penal, așa cum a conchis instanța de fond, or aplicarea violenței de fapt s-a realizat ca modalitate de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, pentru care Galamaga I. este atras la răspundere penală.

Din considerentele arătate, s-a ajuns la ferma convingere de a înceta procesul penal pornit în baza art. 287 alin. (3) Cod penal în privința lui Galamaga I. și a lui Galamaga

C., din motiv că, fapta acestora constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod Contravențional.

Totodată, sub egida acestor împrejurări de fapt, instanța de apel, rejudecând cauza a dispus încetarea procesului penal în privința lui Galamaga I. și a lui Galamaga C., dat fiind faptul că acțiunile acestora constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, individualizată după cum urmează „acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, care conform art. 30 alin. (2) Cod contravențional (în redacția legii în vigoare la data comiterii contravenției), prevede că termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de trei luni.

În ceea ce privește pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului Galamaga I. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a consemnat că la data comiterii acesteia, norma de incriminare prevedea pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani. În privința inculpatului Galamaga I. nu au fost reținute circumstanțe atenuante, însă a fost reținută ca circumstanță agravantă prevăzută de art. 77 lit. e) Cod penal - săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor.

Inculpatul Galamaga I. nu a fost anterior judecat, nu se află la evidență la medicul psihiatru sau narcolog, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal este una gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina în privința infracțiunii imputate, instanța a considerat că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani - este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lui față de membrii societății.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel procurorul și avocatul Chisnencu Al. acționând în numele inculpatului Galamaga I. au declarat recursuri ordinare.

6.1. Procurorul solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a sentinței în privința ambilor inculpați, temei pentru declararea recursului ordinar fiind art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de apel în cazurile când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, aspecte de drept care se regăsesc în decizia recurată și care impun casarea totală a acestea pe motivele expuse supra.

Acuzarea remarcă că, potrivit explicațiilor date de Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, una din chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, este dacă infracțiunea a fost corect calificată. La caz, instanța de apel eronat a

conchis că acțiunile inculpaților Galamaga I. și Galamaga C. nu se regăsesc în conjunctura infracțiunii de huliganism agravat prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, ci dimpotrivă acestea întrunesc elementele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, or instanța de apel verificând cauza sub aspectul calificării infracțiunii, urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpaților să subsumeze aceste fapte cu împrejurările cauzei, respectiv să desfășoare concluzia de reîncadrare a acțiunilor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii imputate acestora, fapt ce pe caz n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor de fapt.

În opinia procurorului instanța de apel distorsionat a tratat Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” la analiza elementelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal imputat inculpaților, or obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter complex atunci când această infracțiune se exprimă în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

În această speță, obiectul juridic *principal* îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărate împotriva infracțiunii de huliganism, pe când obiectul juridic *secundar* îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea morală a persoanei.

Revenind la situația reliefată în actul de învinuire și din suportul probatoriu administrat la caz se constată că acțiunile inculpaților Galamaga I. și Galamaga C. au avut loc într-un loc public, în prezența unui minor care la rândul său a fost victima infracțiunii de huliganism, fiind tulburată ambianța liniștită de conviețuire în societate, acțiuni care ulterior au fost însoțite și de aplicarea violenței în privința persoanelor pătimate, prin imobilizare, prin aplicarea de lovituri cu folosirea obiectelor special adaptate - lopată față de toate părțile vătămate, inclusiv și față de minor, care a intervenit în conflict văzându-și părinții neajutorați.

Instanța de apel a omis faptul că prin aplicarea unui obiect special adaptat-lopata, inculpații au creat un pericol real pentru viața și sănătatea părților vătămate, or din concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală se constată cu certitudine că, la toate părțile vătămate au fost constatate leziuni corporale, astfel încât la Apostol T. au fost stabilite potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 24 D din 27.01.2016 leziuni corporale medii, la Apostol N., potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 26 D din 29.01.2016 - leziuni corporale medii, iar fiicei acestora XXXXX, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 25 D din 29.01.2016, leziuni corporale ușoare.

Faptele descrise în actul de învinuire, intră în conceptul de huliganism agravat folosit de legiuitor în art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece inculpații au încălcat grosolan ordinea publică, acțiuni care au fost însoțite de violență asupra persoanelor, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, ce constituie latura obiectivă a componenței de infracțiune enunțate supra.

Într-o altă conjunctură, recurentul menționează că infracțiunea de huliganism potrivit pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 19.06.2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, cu modificările ulterioare, trebuie delimitată de anumite fapte contravenționale, prevăzute în Codul contravențional: huliganismul nu prea grav (art. 354 Cod contravențional), dat fiind că huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată alternativ prin aplicarea violenței asupra persoanelor, folosirea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

Este necesar de precizat că, faptele indicate *supra* constituie acțiuni intenționate, ce încalcă grosolan ordinea publică, iar această circumstanță apropie componența de contravenție menționată de infracțiunea de huliganism. Or, atunci când are un caracter complex, infracțiunea de huliganism include, ca acțiune principală, încălcarea grosolană a ordinii publice. Astfel, procurorul consemnează că există deosebire între contravenții și infracțiunea de huliganism, devreme ce contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate prin aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea, cu aplicarea violenței, asupra persoanelor.

Din raționamentele expuse în pct. 6 în redacția Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 6 din 15.05.2017, instanța de apel urma să delimiteze infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal de contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, devreme ce făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare, însă mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea, cu aplicarea violenței, fapte care se regăsesc în speța supusă examinării, aceste acțiuni urmează a fi încadrate juridic prin prisma legislației penale, or în astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Acuzarea consideră că instanța de apel, la adoptarea deciziei de reîncadrare a acțiunilor inculpaților de la art. 287 alin. (3) Cod penal, la art. 354 Cod contravențional, nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanței de apel îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

6.2. Apărătorul Chisnencu Al. acționând în interesele inculpatului Galamaga I. solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel și integrală a sentinței primei instanțe cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în procedura specială simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Avocatul consideră că decizia instanței de apel, cât și sentința primei instanțe sunt neîntemeiate, inclusiv ilegale, și necesită a fi casate din considerentele că sunt bazate pe

concluzii ce decurg din calificarea și încadrarea incorectă a acțiunilor inculpatului conform normelor de drept penal, și, respectiv, aplicarea eronată (neaplicarea) a normelor de drept material și procedural, cauzei fiindu-i incidente erorile de drept prevăzute de art. 427 pct. 6) Cod de procedură penală.

Conform art. 66 Cod de procedură penală învinuitul sau, după caz, inculpatul are dreptul la apărare. Organul de urmărire penală sau, după caz, instanța de judecată îi asigură învinuitului, inculpatului posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege, să dea explicații cu privire la învinuirea ce i se aduce sau să refuze de a le da; să recunoască învinuirea ce i se aduce și să încheie acordul de recunoaștere a vinovăției; să accepte o procedură specială de urmărire penală și de judecare a cauzei, în condițiile prevăzute de prezentul cod, în cazul recunoașterii vinovăției.

Galamaga I. în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, până la începerea cercetării judecătorești, întemeiat și judicios nu a recunoscut, ca incriminată ilegal, comiterea de către el a componenței de infracțiune imputată - huliganismul, conform celor relatate supra, dar a recunoscut comiterea componenței de infracțiune - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății conform art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal și, împreună cu apărătorul lui, verbal, a solicitat examinarea cauzei cu judecarea ei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin prisma acestei componențe de infracțiune, într-o procedură specială simplificată, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, judecarea în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiind în cazul dat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, or prevederile legale - Capitolul III „judecata în primă instanță”, secțiunea I „Partea pregătitoare a ședinței de judecată” din Codul de procedură penală stipulează și permite cele indicate, ca rezultat fiind judicioasă, oportună, valabilă, legală și întemeiată aplicarea unei pedepse penale non-privative de libertate în baza art. 90 Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, care se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, chestiuni care sunt absolut legale și întemeiate.

Instanța de apel, în acest caz, examinând cauza potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform art. 364¹ alin. (3) - (6) Cod de procedură penală trebuia să întrebe inculpatul dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, să-i comunice că poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Chestiunea respectivă a fost ignorată total de către instanță, prin aceasta inculpatului i-a fost îngădit dreptul la procedura simplificată fiindu-i lezată posibilitatea de a se bucura de prevederile legislației în vigoare, inclusiv încălcându-i-se accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, în conformitate cu art. 17, 19 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, pentru considerentele expuse în contextul ce urmează.

Cu titlul preliminar, se relevă că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, respectiv rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, se rezumă la înlăturarea erorilor de drept admise de instanța ierarhic inferioară, la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată și în art. 434 Cod de procedură penală.

În concordanță cu dispoziția art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, cuprind următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.* În ceea ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea se referă la: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei. În acest sens, instanța se conduce de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate la această etapă a procedurilor.

Potrivit dispozițiilor conținute în art. 434 Cod de procedură penală, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să dispună casarea integrală a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecință, la afectarea echității procedurii desfășurate în privința persoanei deferite judecării.

Înainte de a purcede la expunerea de motive, care au stat la baza casării integrale a deciziei instanței de apel, Colegiul ține să evidențieze că, încadrarea juridică a faptei are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia. Mecanismul de încadrare juridică a faptei presupune implicit stabilirea textului din legea penală, care prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă ce face obiectul cauzei penale.

La caz, au fost declarate două cereri de recurs, instanța fiind sesizată atât de procuror, care pledează pentru casarea integrală a decizie Curții de Apel, cu menținerea sentinței, cât și de apărătorul inculpatului Galamaga I., care solicită remiterea cauzei la rejudecare, pentru a fi corectate erorile de drept semnalate de recurent. Având în vedere că printre cererile depuse se regăsește și cea a procurorului, Colegiul Penal lărgit se va

expune prioritar asupra acesteia, conducându-se în acest sens de dispozițiile art. 433 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Verificând actele din dosarul deferit judecării, Colegiul Penal lărgit constată că decizia instanței de apel în primul rând prezintă deficiențe din punct de vedere al insuficienței argumentelor vizavi de concluzia recalificării acțiunilor ambilor inculpați din art. 287 alin. (3) Cod penal în art. 354 Cod contravențional, în al doilea rând, instanța de apel reiterând aceleași circumstanțe de fapt a încadrat juridic acțiunile inculpaților în două norme juridice diferite, nefăcând delimitarea între ele și în cel de al treilea rând Curtea a reținut o circumstanță agravantă neimputabilă inculpatului Galamaga I. prin rechizitoriu. Erorile de drept semnalate au condiționat casarea integrală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei, de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin urmare, din actele dosarului s-a adevărit că instanța de apel nu a ținut seama de dispozițiile legale și de orientările jurisprudențiale pertinente trasând mai multe concluzii ce nu se conciliază cu soluția adoptată în dispozitiv, totodată distorsionând înțelesul unor prevederi expuse de Curtea Supremă de Justiție în Hotărârea Plenului nr. 4 din 19 iunie 2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, după cum corect a menționat procurorul în cererea de recurs.

Astfel, criticele procurorului sunt întemeiate în partea în care acesta critică soluția instanței de apel prin prisma nemotivării suficiente a chestiunii de recalificare a acțiunilor ambilor inculpați din art. 287 alin. (3) Cod penal în art. 354 Cod contravențional. Totuși instanța de recurs nu poate admite integral cerințele procurorului privitor la menținerea sentinței, întrucât Colegiul analizând cu multă atenție lucrul judecat de către instanțele ierarhic inferioare constată că, atât sentința cât și decizia instanței de apel sunt afectate de erori procesuale, care nu pot fi remediate în prezenta procedură.

Pentru a detalia considerațiunile ce fundamentează soluția de trimitere a cauzei la rejudecare, Colegiul pornește de la aceea că, instanțele de fond, la individualizarea judiciară a pedepsei în privința inculpatului Galamaga I., au reținut în sarcina acestuia, ca circumstanță agravantă, prevederile art. 77 alin. (1) lit. e) Cod penal, *adică săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor*. Însă, urmează de notat că, la stabilirea pedepsei instanța poate recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe, care au fost stabilite de organul de urmărire penală și au fost indicate expres în rechizitoriu. Potrivit actului de sesizare a instanței, anexat la fila dosarului 175, vol. I, este indicat expres că, în speța dată nu persistă careva circumstanțe de agravare a răspunderii penale inserate în art. 77 din Codul penal în privința inculpaților, de altfel nici careva circumstanțe atenuante nu au fost evidențiate de procuror.

Reținerea în sarcina inculpatului Galamaga I. a circumstanței agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. e) Cod penal, *adică săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor*, este o depășire vădită a limitelor judecării acestui dosar de către instanțe, care urmând a se ghida de art. 325 Cod de procedură penală, sunt în drept să judece cauza numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Totodată, după cum se învederează din conținutul sentinței, prima instanță nedelimitând acțiunile inculpaților, ci redându-le în același context, a stabilit că Galamaga I. urmează a fi condamnat pe ambele capete de acuzare, iar Galamaga C. doar pe unul. Având în vedere că, acțiunile inculpaților au fost redade în aceeași manieră și în rechizitoriu, prima instanță, reieșind din probatoriu administrat, urma să delimiteze faptele imputabile inculpatului Galamaga I. descriind concret acțiunile întreprinse de acesta, și fapta comisă de Galamaga C. urmată de aceeași descriere.

În continuare, având în vedere că principala problemă adusă în discuție de procuror în cererea de recurs vizează constatarea la care a ajuns instanța de apel în partea ce vizează vinovăția inculpaților în baza art. 354 Cod contravențional, Colegiul Penal lărgit în această privință relevă următoarele.

Potrivit actului de sesizare a instanței, se constată că, în urma efectuării acțiunilor de investigare în vederea acumulării probatoriului, analizând probele, procurorul a conchis asupra încadrării juridice a faptelor incriminate lui Galamaga I. în baza art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiuni săvârșite asupra a două persoane* și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*. Privitor la acțiunile inculpatului Galamaga C., acestea au fost încadrate juridic doar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*.

Prima instanță a constatat că această învinuire, prin probele administrate, s-a confirmat pe deplin și a dispus condamnarea inculpaților pe ambele capete de acuzare reținând în sarcina acestora circumstanțele de fapt descrise în rechizitoriu de către acuzatorul de stat.

Contrar statuărilor primei instanțe, Curtea de Apel a ajuns la altă concluzia vizavi de vinovăția inculpaților în raport cu cele incriminate acestora pe capătul de acuzare în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, dispunând admiterea apelurilor avocaților declarate în numele lui Galamaga I., cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțarea unei noi hotărâri în latura penală, potrivit căreia Galamaga I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, s-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Galamaga I. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu atragerea acestuia la răspundere contravențională în temeiul art. 354 Cod contravențional și cu încetarea procesului

contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional.

La fel, instanța a dispus încetarea procesului penal și în privința lui Galamaga C. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu atragerea acestuia la răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional. În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

Efectuând o analiză complexă atât textuală, cât și legală a deciziei adoptate de Curtea de Apel se impune conchiderea că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor legale asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelanți, în raport cu motivele invocate de aceștia și circumstanțele reale ale cauzei. Or, în speță, era necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor la care fac referire părțile, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea procedurii.

Atenția instanței de recurs a fost atrasă de expunerea motivelor care au stat la baza adoptării soluției de recalificare a acțiunilor inculpaților din prevederile art. 287 Cod penal, în cele ale art. 354 Cod contravențional, la concret aceasta s-a fundamentat în exclusivitate pe explicațiile din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, înțelesul cărora au fost „*sensibil reduce*” de instanță. În particular, se evidențiază că instanța de apel făcând abstracție de circumstanțele factologice ale cauzei și de declarațiile martorilor, a conchis asupra nevinovăției inculpaților pe art. 287 alin. (3) Cod penal, evidențiind în acest sens pe următoarele motive:

„ ... prima instanță a conchis eronat că, în acțiunile inculpaților Galamaga I. și Galamaga C. se întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, Colegiul fiind de părere că acțiunile acestora întrunesc semnele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, huliganismul nu prea grav, după indicii calificativi: „acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice”.

... instanța de fond pripit a conchis că acțiunile inculpaților Galamaga I. și Galamaga C., constituie infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, în situația în care s-a adevărit cu certitudine că acțiunile acestora nu au depășit gradul de gravitate a unei fapte contravenționale, pentru care dânsii urmează a fi sancționați.

Cu referire la comiterea de către Galamaga I. și Galamaga C. a contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că în acțiunile acestora nu s-a constatat existența faptei infracționale de huliganism agravat, or acțiunile acestora nu au depășit gradul maxim de gravitate corespunzător unei contravenții.

... instanța de apel a concluzionat că nu s-a demonstrat vinovăția lui Galamaga I. și a lui Galamaga C. în privința comiterii infracțiunii de huliganism, contrar concluziei procurorului și a instanței de fond, care au conchis că prin acțiunile lor intenționate, inculpații ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, individualizată prin semnele calificative: acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța de apel a menționat că, din fapta constatată de către instanța de fond, rezultă aparent că, violența aplicată de către Galamaga I. s-a concretizat prin aceea că, el a lovit cu lopata în părțile vătămăte Apostol T., Apostol N. și XXXXX, dar această impresie înșelătoare este înlăturată, din considerentul că, prin calificarea acțiunilor inculpatului Galamaga I. după indicii calificativi „acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor”, instanța de fond a încălcat principiul neadmiterii atragerii la răspundere penală de două ori pentru aceeași faptă, de vreme ce fapta de aplicare a violenței este pasibilă tragerii la răspundere penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, incriminată lui Galamaga I. prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu.

Conform pct. 10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută în temeiul art. 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii în baza art. 152 și art. 287 Cod penal, or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”.

Fapta prejudiciabilă a infracțiunii specificate la art. 287 Cod penal constă în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, iar amenințarea cu aplicarea violenței presupune că victimei i se provoacă, în mod verosimil, sentimentul de teamă de a fi supusă violenței, cauzându-se astfel o suferință psihică, astfel că în cazul dat, nemijlocit aceste acțiuni și-au găsit realizare datorită incriminării la norma art. 152 Cod penal, fiind înglobate de această infracțiune care conține elementele constitutive vizate.

Linia de demarcare dintre infracțiunea prevăzută de art. 287 Cod penal și contravenția prevăzută de art. 354 Cod Contravențional este sensibilă, iar atunci când există îndoieli cu privire la calificarea corectă a acțiunilor făptuitorului, instanța urmează să se ghideze de principiul „in dubio pro reo”, adică, în alți termeni, se

sugerează de tratat îndoielile în favoarea făptuitorului, aplicându-i făptuitorului răspunderea conform normelor contravenționale.”

Față de cele expuse supra, Colegiul Penal lărgit desprinde că la baza soluției de reîncadrare a acțiunilor inculpaților din art. 287 alin. (3) Cod penal în art. 354 Cod contravențional, Curtea de Apel a pus în exclusivitate două considerente, și anume că: acțiunile inculpaților nu au depășit gradul maxim de gravitate corespunzător unei contravenții, iar vătămarea intenționată medie a integrității corporale poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, însă în acest caz, calificarea trebuie făcută în temeiul art. 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional. În opinia instanței de apel, în cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii în baza art. 152 și art. 287 Cod penal, or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea pe care o desemnăm prin sintagma „*aceeași faptă*”.

Din economia celor formulate de instanța de apel, rezultă că odată ce inculpatul Galamaga I. a aplicat violența față de părțile vătămăte, în dependență de gravitatea leziunilor cauzate acestora, răspunderea lui va surveni în baza art. 152 Cod penal și având în vedere că acțiunile s-au desfășurat în loc public, atunci acesta urmează a fi tras și la răspundere în baza art. 354 Cod contravențional. Prin alte cuvinte, Curtea de Apel a opinat că aplicarea violenței nu poate servi drept temei de atragere la răspundere a inculpatului Galamaga I. atât pentru comiterea infracțiunii de huliganism agravat, cât și pentru comiterea infracțiunii de vătămare medie a integrității corporale.

Raportat la concluziile instanței de apel, Colegiul Penal lărgit consemnează că rezultând din derularea evenimentelor reținute în această cauză, precum și urmărind consecutivitatea lor după cum acestea au fost redate de instanțe în baza declarațiilor părților din proces, baza factologică constatată de Curtea de Apel este incompatibilă cu încadrarea juridică a acesteia pusă în sarcina inculpaților Galamaga I. și Galamaga C. în baza art. 354 Cod contravențional.

În cazuri similare celor disputate în prezenta speță, instanța de recurs a notat că deosebirea dintre contravenții și infracțiunea de huliganism constă în aceea că: contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea, cu aplicarea violenței, asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor poate fi exteriorizat prin aplicarea atât a violenței psihice, cât și fizice, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Va fi considerată infracțiune de huliganism, prevăzută la art. 287 Cod penal și nu contravenție reglementată la art. 354 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se

limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare, dar va mai recurge și la aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă altor persoane, care curmă actele huliganice. În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei adoptate, menționând că învinuirea în privința inculpaților în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, nu s-a confirmat, aceștia fiind recunoscuți vinovați de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, a reținut de facto două situații de fapt, prima în pct. 19 din decizie și a doua în pct. 21 din hotărâre, după cum urmează:

„**19.** Cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de apel constată următoarea situație de fapt: *„la 12 decembrie 2015, în intervalul de timp cuprins între orele 21:00 - 22:00, Galamaga I. împreună și de comun acord cu Galamaga C., aflându-se în stradă în s. Slobodzia Horodiște, r-nul Rezina în apropierea gospodăriei localnicului Apostol T., în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei certe generate de iluminarea din partea lui Apostol T. către ei pe timp de noapte cu o lanternă, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului lor de încălcare a ordinii publice, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, atentând la integritatea corporală și sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, după ce Galamaga C. a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german”, care-l însoțea, asupra lui Apostol T. și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa și doborându-l la sol, împreună, i-au aplicat în continuare mai multe lovituri cu pumnii peste diferite zone ale corpului. În încercarea lui Apostol T. de a se ridica de jos, Galamaga I. i-a aplicat acestuia, cu o lopată, o lovitură în regiunea capului, lovitură parată însă de către Apostol T. cu antebrațul stâng, ultimul suportând în rezultat leziuni corporale medii.*”

La intervenția, întru apărarea lui Apostol T. a membrilor de familie - soția Apostol N. și fiica minoră XXXXX, care încercând să aplaneze conflictul, l-au tras pe Galamaga I. împiedicându-l să-l agreseze pe Apostol T., Galamaga I. i-a aplicat minorei XXXXX o lovitură cu lopata în regiunea capului, cauzându-i în rezultat leziuni corporale ușoare, iar lui Apostol N. i-a aplicat o lovitură cu aceeași lopată peste palma stângă, cauzându-i leziuni corporale medii.”

După care, în pct. 21 din aceeași hotărâre, instanța reține că:

„**21.** Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional, *„acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice”*, Colegiul constată următoarea situație de fapt: *la 12 decembrie 2015, în intervalul de timp cuprins între orele 21:00 -22:00, Galamaga I., împreună și de comun acord cu Galamaga C., aflându-se în stradă în s. Slobozia Horodiște din r-nul Rezina, în apropierea gospodăriei localnicului Apostol T., în rezultatul unui conflict cu acesta apărut spontan pe fundalul unei cerți generate de iluminarea inculpaților de către Apostol T. cu o lanternă pe timp*

de noapte, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, **Galamaga C. a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german” asupra lui Apostol T. și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa și ultimul a căzut jos.**”

Față de circumstanțele de fapt reținute de instanța de apel, se relevă că nu este clar care anume bază factologică instanța a reținut-o în sarcina inculpaților considerând că instanța de fond pripit a conchis că acțiunile inculpaților Galamaga I. și Galamaga C., nu se subscriu infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, întrucât s-a adeverit cu certitudine că acțiunile acestora nu au depășit gradul de gravitate a unei fapte contravenționale, pentru care dâșii urmează a fi sancționați.

Dacă vom supune analizei descrierea faptei infracționale din pct. 19 a deciziei recurate, atunci este de menționat că aceasta este redată exact ca și cea din rechizitoriu sau cea reținută de prima instanță, fiind vădit nefondată concluzia Curții de Apel că acțiunile inculpaților nu au depășit gradul de gravitate a unei fapte contravenționale.

Or, instanța de apel a menționat expres că: **acionând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului lor de încălcare a ordinii publice, profitând de un pretext neînsemnat pentru a se răfui cu victima, atentând la integritatea corporală și sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, după ce Galamaga C. a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german”, care-l însoțea, asupra lui Apostol T. și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa și doborându-l la sol, împreună cu Galamaga I. i-au aplicat în continuare mai multe lovituri cu pumnii peste diferite zone ale corpului.**

Toate acțiunile enumerate supra indubitabil dovedesc că făptuitorii nu s-au limitat doar la acostarea jignitoare în loc public a părții vătămate Apostol T. și la tulburarea liniștii în timpul nopții, dar au mai recurs și la aplicarea violenței asupra victimei, folosind în acest sens alte obiecte pentru cauzarea vătămării integrității corporale: *a asmuțit câinele său de rasă „ciobănesc german”, care-l însoțea, asupra lui Apostol T. și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un lanț metalic pe care-l avea asupra sa.* În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește cu certitudine gradul de pericol social redus propriu unei contravenții, atingând cu certitudine gradul de pericol social al unei infracțiuni.

De altfel, prin alte obiecte folosite pentru vătămarea integrității corporale urmează a fi considerate cele care au fost pregătite de făptuitor din timp sau *în timpul săvârșirii acțiunilor huliganice.* La această categorie pot fi atribuite și obiectele, care nu sunt destinate, după construcție, pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, însă care comportă pericol pentru aceste valori sociale, datorită calităților vulnerante, ce sunt specifice acestor obiecte, în anumite circumstanțe.

Pe de altă parte, dacă ne referim la circumstanțele factologice descrise de Curtea de Apel în pct. 21 din decizia recurată, atunci prezintă relevanță faptul că, în în preținsele acțiuni de „*huliganism nu prea grav*” este implicat doar inculpatul Galamaga C., instanța

nedescriind în ce au constat acțiunile întreprinse de Galamaga I. în vederea „*acostării jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*”. Cu toate acestea, potrivit dispozitivului deciziei, atât în privința lui Galamaga C. cât și a lui Galamaga I. s-a dispus încetarea procesului penal intentat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu atragerea acestora la răspunderea contravențională în temeiul art. 354 Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional.

În contextul dat, se insistă pe faptul că instanța de apel urmează să-și revadă considerentele pentru care a ajuns la conchiderea pripită despre recalificarea acțiunilor întreprinse de inculpați în seara de 12 decembrie 2015, în localitatea Slobozia Horodiște din r-nul Rezina îndreptate împotriva părților vătămate Apostol T., Apostol N. și XXXXX, totodată Colegiul reamintind că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia.

Prin urmare, corect a menționat procurorul în cererea de recurs că, instanța de apel verificând cauza sub aspectul calificării infracțiunii, urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpaților să subsumeze aceste fapte cu împrejurările cauzei și să desfășoare concluzia de reîncadrare a acțiunilor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii imputate acestora, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală a probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei.

De asemenea, instanța de recurs se raliază opinie exprimate de procuror că instanța de apel distorsionat a tratat prevederile cu caracter de recomandare din *Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism*, or obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter complex atunci când această infracțiune se exprimă în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor. În această speță, obiectul juridic *principal* îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva infracțiunii de huliganism, pe când obiectul juridic *secundar* îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea morală a persoanei.

Modul în care au acționat ambii inculpați, precum și împrejurările în care au derulat evenimentele descrise de părțile vătămate și martori, orientează instanța de recurs asupra necesității casării deciziei instanței de apel, pentru că prerogativa de a aprecia pertinenta unei „*oferte de probă*”, îi aparține instanței de apel, care trebuie să verifice suplimentar actele cauzei și să argumenteze corespunzător soluția, confirmând prin aceasta echitatea procedurii de judecarea a cauzei în apel.

Lipsa unui motiv serios care să justifice recalificarea acțiunilor reținute în sarcina inculpaților, constituie un element important în ceea ce privește evaluarea caracterului echitabil de ansamblu al acestui proces, un astfel de element este susceptibil să încline balanța în favoarea constatării despre încălcarea iremediabilă a art. 6§1 din Convenție.

În rezumat la cele menționate supra, Colegiul Penal lărgit constată că, instanța de

apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Galamaga I., să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele forte care au stat la baza răsturnării soluției de condamnare în baza art. 287 alin. (3) Cod penal adoptate de prima instanță.

În accepțiunea Colegiului, pentru justa soluționare a acestei cauze, este imperios de a se atrage o atenție sporită la cele consemnate de procuror.

Fiind consecvenți în cele expuse, se impune concluzia că instanța de apel, judecând cauza, a analizat superficial circumstanțele de fapt și de drept ale acesteia și nu a pătruns în esență, nu a efectuat o investigație eficientă în vederea clarificării tuturor circumstanțelor care au importanță pentru o justă soluționare, formulând niște concluzii contradictorii, generale și neîntemeiate cu privire la stabilirea nevinovăției inculpaților în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, cu tragerea acestora la răspunderea contravențională.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

Din atare considerente, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul Penal lărgit să concluzioneze asupra necesității casării integrale a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte, legale, și întemeiate mai cu seamă în partea stabilirii vinovăției ambilor inculpați de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

În mare parte soluția de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei (cererea nr. 25236/02)*, hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a probelor prezentate de partea apărării și partea acuzării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Respectiv, având în vedere că Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă a probatoriului administrat, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele

administrare în cauză, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să evidențieze că, la rejudecarea cauzei de către instanța de apel urmează a fi verificate și criticele expuse de apărătorul inculpatului în cererea de recurs.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău Devder Djulieta și de avocatul Chisnencu Alexandru în numele inculpatului Galamaga Ion, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe Galamaga Ion XXXXX și Galamaga Constantin XXXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 25 aprilie 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Ghervas Maria

Judecător

Mardari Dumitru